

Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος: Να αναρωτηθούμε εαν πλησιάζουμε πραγματικά τους νέους

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

Κατόπιν της από 4ης Ιουνίου 2026 Συνοδικής Αποφάσεως, η Συνοδική Επιτροπή επί της Χριστιανικής Αγωγής και της Νεότητας πραγματοποίησε στο Συνεδριακό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως Περιστερίου, από την Τρίτη 1 έως την Πέμπτη 3 Σεπτεμβρίου 2026, το 10ο Πανελλήνιο Συνέδριο Υπευθύνων Ιερέων Νεότητος και Στελεχών Νεότητος των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Ελλάδος, με θέμα: «Κατήχησις και Παιδαγωγική: από την μετάδοση της γνώσης στη βιωματική εμπειρία».

Την Τρίτη 1 Σεπτεμβρίου τελέσθηκε η ακολουθία του Αγιασμού από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σιδηροκάστρου κ. Μακάριο, Πρόεδρο της Συνοδικής

Επιτροπής επί της Χριστιανικής Αγωγής και της Νεότητας. Παρέστησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αχελώου κ. Νήφων και περισσότεροι από 140 σύνεδροι, προερχόμενοι από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών και 60 Ιερές Μητροπόλεις της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Μετά την τέλεση του Αγιασμού, ο Γραμματέας της Συνοδικής Επιτροπής, Αρχιμανδρίτης Πολύκαρπος Μπόγρης, καλωσόρισε τους Συνέδρους κάνοντας αναφορά στην προσπάθεια της Εκκλησίας της Ελλάδος για την συνεχή επιμόρφωση των στελεχών της Νεότητας, καθώς διακονούν ως άλλο ιερό θυσιαστήριο την κατήχηση, η οποία καλείται όχι απλώς να μεταδώσει γνώση, αλλά να δημιουργήσει μετοχή και εμπειρία στη ζωή του Χριστού.

Ακολούθως, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος, Πρόεδρος της Συνοδικής Επιτροπής επί της Χριστιανικής Αγωγής και της Νεότητας, αφού μετέφερε τις ευχές του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου, ευχαρίστησε από καρδιάς τους συνέδρους για τη συμμετοχή και τη συμβολή τους στο νεανικό έργο της Εκκλησίας, τόσο μέσα από

τις πρωτοβουλίες της Συνοδικής Επιτροπής, όσο και στις κατά τόπους Ιερές Μητροπόλεις. Αναφέρθηκε με ιδιαίτερη εκτίμηση στην ενεργό και κοπιώδη διακονία τους, χαρακτηρίζοντάς τους φίλους, αδελφούς και συνεργάτες «στα καλά και ωφέλιμα έργα τοις ανθρώποις». Τονίζοντας ιδιαίτερα τον αμφίδρομο χαρακτήρα του Συνεδρίου, είπε προς τους συμμετέχοντες: «Έρχεστε για να μάθετε, να διδαχθείτε, να εξειδικευθείτε. Έρχεστε όμως και για να μας διδάξετε, καταθέτοντας τις απόψεις σας και τη γνώση που έχετε αποκτήσει από τη συνεχή ενασχόλησή σας με το έργο της Νεότητας».

Αναφερόμενος ειδικότερα στο θέμα του φετινού Συνεδρίου, «Κατήχησις και Παιδαγωγική: από τη μετάδοση της γνώσης στη βιωματική εμπειρία», ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τη βεβαιότητα ότι η κεντρική εισήγηση θα θέσει τις βασικές αρχές του θέματος, οι οποίες θα διευρυνθούν μέσα από τις τοποθετήσεις και την ενεργό συμμετοχή των συνέδρων. Ιδιαίτερη σημασία απέδωσε και στα βιωματικά εργαστήρια, μέσα από τα οποία προσεγγίζονται στην πράξη επιμέρους πεδία, όπως η δημιουργική έκφραση και η αισθητική αγωγή, οι καλλιτεχνικές κατασκευές, η μουσική, το βιβλίο, το τραγούδι, το παιχνίδι και η χρήση των σύγχρονων τεχνολογιών. Συνοψίζοντας δε το πνεύμα μέσα στο οποίο καλείται να αναπτυχθεί η κατηχητική και παιδαγωγική διακονία, παρέπεμψε στους βιβλικούς λόγους, «οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὥπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα» και «πίστις ἄνευ ἔργων νεκρά ἐστίν», αναδεικνύοντας τη σύνδεση της πίστεως και της διδασκαλίας με την πράξη και το προσωπικό βίωμα.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος εξέφρασε τις ευχαριστίες και την

ευγνωμοσύνη του προς όλους όσοι συμβάλλουν στην πραγματοποίηση του Συνεδρίου και ιδιαιτέρως προς τον φιλοξενούντα Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Περιστερίου κ. Γρηγόριο και τους κληρικούς και λαϊκούς συνεργάτες του για την ουσιαστική προσφορά τους.

Ακολούθως, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Γρηγόριος καλωσόρισε με ιδιαίτερη χαρά τους συνέδρους στην Τοπική Εκκλησία του Περιστερίου. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στη χρονική συγκυρία της έναρξης των εργασιών, η οποία συμπίπτει με την αρχή της Ινδίκτου και του νέου εκκλησιαστικού έτους, επισημαίνοντας ότι αποτελεί πάντοτε ευκαιρία για «εν Χριστώ προβληματισμό». Παράλληλα παρουσίασε τους Αγίους ως τους κατεξοχήν Παιδαγωγούς και Κατηχητές της Εκκλησίας και ως «φωτοπαρόχους οδοδείκτες» της χριστιανικής πορείας μέσα στον κόσμο.

Ολοκληρώνοντας τον χαιρετισμό του, ο Μητροπολίτης Περιστερίου ευχήθηκε καλή έκβαση των εργασιών και τα συμπεράσματα του Συνεδρίου να είναι «εμπειρικά, βιωματικά και πρακτικά», ώστε, ως πνευματικοί σπόροι, να ανθοφορήσουν και να καρποφορήσουν στους τόπους διακονίας των συνέδρων.

Μετά τους χαιρετισμούς παρουσιάσθηκε η κεντρική εισήγηση του Συνεδρίου από τον Ελλογιμώτατο κ. Μάριο Κουκουνάρα-Λιάγκη Αναπληρωτή Καθηγητή στο Τμήμα Θεολογίας του ΕΚΠΑ, με θέμα: Κατήχησις και Παιδαγωγική: από την μετάδοση της γνώσης στη βιωματική εμπειρία».

Την Τετάρτη 2 Σεπτεμβρίου οργανώθηκαν στους χώρους του Συνεδριακού Κέντρου εννέα Κατηχητικά Εργαστήρια.

Ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος για την προσέγγιση των νέων

Την Πέμπτη 3 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε η καταληκτήρια συνάντηση στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αθηνών και στο Μουσείο του, καθώς επίσης και στο Αρχοντικό της Αγίας Φιλοθέης της Αθηναίας. Ακολούθως οι Σύεδροι μετέβησαν στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών, όπου συνάντησαν τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο, ο οποίος τους είπε:

«Σας καλωσορίζω με ιδιαίτερη χαρά και αγάπη. Η παρουσία σας εδώ μου δίνει την ευκαιρία να σας ευχαριστήσω για ένα έργο που δεν είναι ούτε εύκολο ούτε πάντοτε ορατό, είναι όμως εξαιρετικά σημαντικό: για την προσπάθειά σας να βρίσκεστε κοντά στους νέους ανθρώπους, να ακούτε τις αγωνίες τους, να συμμερίζεστε τους προβληματισμούς τους και, κυρίως, να τους φανερώνετε με τη ζωή και το παράδειγμά σας το πρόσωπο μιας Εκκλησίας που αγαπά, κατανοεί και αγκαλιάζει.

Συχνά ακούμε ότι οι νέοι απομακρύνονται από την Εκκλησία. Θα ήθελα, όμως, να είμαστε προσεκτικοί σε αυτή τη διαπίστωση. Ίσως, πριν αναρωτηθούμε γιατί οι νέοι απομακρύνονται από εμάς, χρειάζεται να αναρωτηθούμε εάν εμείς κατορθώνουμε να πλησιάσουμε πραγματικά εκείνους. Εάν γνωρίζουμε τον κόσμο τους, εάν ακούμε τις ερωτήσεις τους χωρίς να έχουμε έτοιμη από πριν την απάντηση, εάν μπορούμε να δεχθούμε ακόμη και την αμφισβήτησή τους χωρίς φόβο και χωρίς διάθεση κατακρίσεως.

Ο νέος άνθρωπος σήμερα ζει μέσα σε έναν κόσμο πολύ διαφορετικό από εκείνον στον οποίο μεγαλώσαμε πολλοί από εμάς. Η τεχνολογία και τα μέσα κοινωνικής δικτυώσεως έχουν μεταβάλει ριζικά τον τρόπο με τον οποίο επικοινωνεί, ενημερώνεται, δημιουργεί σχέσεις και αντιλαμβάνεται τον εαυτό του και τον κόσμο. Έχει μπροστά του απεριόριστες δυνατότητες και, συγχρόνως, βιώνει συχνά μεγάλη ανασφάλεια και μοναξιά. Δέχεται καθημερινά χιλιάδες πληροφορίες, αλλά δυσκολεύεται να διακρίνει ποια από αυτές έχει πραγματικό νόημα. Επικοινωνεί συνεχώς, αλλά πολλές φορές αναζητεί έναν άνθρωπο που απλώς θα καθίσει δίπλα του και θα τον ακούσει.

Εδώ βρίσκεται, πιστεύω, μία από τις μεγάλες ευθύνες της Εκκλησίας μας. Δεν καλούμαστε να ανταγωνιστούμε τον κόσμο ούτε να φοβηθούμε την εποχή μας. Καλούμαστε να συναντήσουμε τον άνθρωπο της εποχής μας. Και ιδιαίτερα τον νέο άνθρωπο. Όχι για να του επιβάλουμε έναν τρόπο ζωής, αλλά για να του δείξουμε ότι υπάρχει ένας άλλος τρόπος να βλέπει τον εαυτό του, τον συνάνθρωπο και τη ζωή· ο τρόπος της ελευθερίας, της αγάπης, της κοινωνίας και της ελπίδας που μας φανερώνει ο Χριστός.

Γι' αυτό και το έργο σας δεν μπορεί να περιορίζεται μόνο στη διοργάνωση εκδηλώσεων, κατηχητικών συνάξεων, κατασκηνώσεων ή άλλων δραστηριοτήτων, όσο σημαντικές και αν είναι όλες αυτές. Η ποιμαντική της νεότητας είναι πρώτιστα ποιμαντική της σχέσεως. Ο νέος χρειάζεται να γνωρίζει ότι υπάρχει στην Εκκλησία ένας άνθρωπος στον οποίο μπορεί να μιλήσει ελεύθερα, χωρίς να φοβάται ότι θα κριθεί· ένας άνθρωπος που θα ακούσει ακόμη και τη διαφωνία του, ακόμη και την άρνησή του, και θα εξακολουθήσει να τον αγαπά και να τον περιμένει.

Ας μην ξεχνούμε ακόμη κάτι πολύ σημαντικό: οι νέοι διαθέτουν ένα εξαιρετικά ευαίσθητο κριτήριο αυθεντικότητας. Μπορούν να συγχωρήσουν πολλά, δύσκολα όμως συγχωρούν την αναντιστοιχία λόγων και πράξεων. Γι' αυτό το ισχυρότερο

κατηχητικό μέσο της Εκκλησίας δεν υπήρξε ποτέ μόνο ο λόγος. Ήταν και παραμένει το παράδειγμα. Ένας κληρικός, ένας κατηχητής, ένα στέλεχος που σέβεται, που ακούει, που δεν προσποιείται ότι γνωρίζει τα πάντα, που μπορεί ακόμη και να πει «δεν γνωρίζω», αλλά παραμένει δίπλα στον νέο με αγάπη, μπορεί να κάνει πολύ περισσότερα από πολλές ομιλίες.

Η Σύναξη αυτών των ημερών έμαθα ότι αποτέλεσε όχι μόνο ευκαιρία ανταλλαγής εμπειριών και καλών πρακτικών μεταξύ των Ιερών Μητροπόλεων, αλλά και αφορμή για έναν ειλικρινή προβληματισμό: Πού βρίσκονται σήμερα οι νέοι μας; Τι τους απασχολεί; Τι περιμένουν από την Εκκλησία; Και, κυρίως, είμαστε πραγματικά έτοιμοι να τους ακούσουμε;

Δεν χρειάζεται να φοβόμαστε τις ερωτήσεις των νέων. Ούτε τις αμφιβολίες τους. Εκείνο που πρέπει να μας προβληματίζει είναι η στιγμή κατά την οποία ο νέος δεν θεωρεί πλέον ότι αξίζει να απευθύνει τις ερωτήσεις του στην Εκκλησία. Καθήκον μας είναι να κρατήσουμε αυτή την πόρτα ανοικτή. Να αισθάνεται κάθε νέος άνθρωπος ότι, όποια κι αν είναι η πορεία του, μέσα στην Εκκλησία υπάρχει πάντοτε χώρος γι' αυτόν.

Σας ευχαριστώ, λοιπόν, για την προσφορά σας και για τον κόπο σας. Σας παρακαλώ να συνεχίσετε το έργο σας με υπομονή, διάκριση και, πάνω απ' όλα, αγάπη. Να πλησιάζετε τους νέους όχι μόνο για να τους μιλήσετε για τον Χριστό, αλλά πρώτα για να τους ακούσετε, να τους γνωρίσετε και να περπατήσετε μαζί τους.

Γιατί ίσως αυτό που περισσότερο χρειάζεται ο νέος άνθρωπος σήμερα δεν είναι κάποιον που θα του δείξει από μακριά τον δρόμο, αλλά κάποιον που θα θελήσει να τον περπατήσει μαζί του.

Εύχομαι ο Θεός να σας ευλογεί, να φωτίζει τις εργασίες και τις συζητήσεις σας και να ενισχύει καθημερινά την πολύτιμη διακονία σας προς τη νεότητα της Εκκλησίας και της πατρίδος μας».

